

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

KPPP.nr. 225/22

GJYKATA KOMERCIALE, Dhomat e Shkallës së Parë, Departamenti për Çështje Ekonomike, Gjyqtari Hasan Kryeziu, në çështjen përmbartimore të kreditorit Komisioni i Pavarur i Mediave, me seli në Prishtinë, rr. “Perandori Justinian”, nr.124, kundër debitorit Radio Televizioni i Kosovës, me seli në Prishtinë, rr. “Xhemail Prishtina” nr. 12 NRB 90000535, duke vendosur lidhur me prapësimin e debitorit të ushtruar kundër Urdhrit Përmbartimor P.nr.535/18 të datës 02.02.2018 të Përmbartuesit Privat Destan Bujupaj, me seli në Prishtinë, jashtë seancës me datën 08.09.2022, merr këtë:

A K T V E N D I M

PRANOHET si i bazuar prapësimi i debitorit Radio Televizioni i Kosovës, ANULOHET urdhri përmbartimor P.nr.535/18 i datës 02.02.2018 i lejuar nga Përmbartuesi Privat Destan Bujupaj dhe PËRFUNDOHET në tërësi përmbartimi në këtë çështje përmbartimore.

A r s y e t i m

Përmbartuesi Privat Destan Bujupaj me seli në Prishtinë, duke vepruar sipas propozimit të kreditorit Komisioni i Pavarur i Mediave ka caktuar urdhrin P.nr.535/18 të datës 02.02.2018 duke lejuar përmbartimin në bazë të dokumentit të besueshëm Faturës nr.001296 të datës 03.03.2016, me të cilin e ka urdhëruar debitorin RTK, që të ia paguaj kreditorit në emër të borxhit të përcaktuar sipas faturës shumë prej 15,120.00 € (pesëmbëdhjetë mijë e njëqind e njëzet euro) si dhe shpenzimet e procedurës përmbartimore në pajtim me Udhëzimin Administrativ UA-MD Nr.06/2014, nën kërcënimin të përmbartimit të dhunshëm dhe pasojave tjera ligjore.

Debitori në prapësimin e paraqitur me datën 17.07.2018, e ka kundërshtuar urdhrin përmbartimor duke theksuar se debitori dhe kreditori asnjëherë nuk e kanë bërë barazimin e gjendjes financiare dhe meqë debitori është autoritet publik i cili pranon ndarje buxhetore, nuk

mund të bëjë pagesa më shumë se që parashihet me planin buxhetor, me propozim që të pranohet si i bazuar prapësimi i debitorit dhe të anulohet urdhri përmbarimor.

Kreditori në përgjigjen në prapësim të paraqitur me datën 27.07.2018 ka theksuar se fatura e lëshuar nga KPM i plotëson të gjitha elementet e përcaktuara si dokument i besueshëm dhe se këtë obligimi debitorit është dashur ta kryej për vitin 2015 deri me datën 31 mars të atij viti, mirëpo pagesën e tarifës për licence nuk e ka realizuar. Duke shtuar se pretendimet e debitorit nuk hyjnë në shkaqet e prapësimit sipas nenit 71 të LPP-së, dhe ka propozuar që mbetet në fuqi urdhri për përmbarim.

Gjykata Themelore në Prishtinë – Departamenti i Përgjithshëm lidhur me këtë çështje përmbarimore me Aktvendimin PPP.nr 946/18 të datës 13.03.2019 ka refuzuar si të pabazuar prapësimin e debitorit të ushtruar kundër urdhrin përmbarimor P.nr 535/18 të datës 02.02.2018 të lejuar nga përmbaruesi privat për realizimin e borxhit në shumën prej 15,120.00 €.

Debitori me datën 10.04.2019 ka paraqitur ankesë për shkak të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale me propozim që të aprovohet ankesa e debitorit dhe aktvendimit i atakuar të anulohet dhe lënda të kthehet në rishqyrtim dhe vendosje në gjykatën e shkallës së parë.

Gjykata e Apelit e Kosovës në Prishtinë, me Aktvendimit Ac.nr 4056/19 të datës 11.11.2019 ka aprovuar si të themeltë ankesën e debitorit dhe ka anuluar aktvendimin PPP.nr 946/18 të datës 13.03.2019 të Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti i Përgjithshëm dhe e ka thyer lëndën në procedim të serishëm.

Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit me datën 17.09.2020 i është drejtuar Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamentit të Përgjithshëm duke e njoftuar se me datën 16.09.2020 ka pranuar propozimin e kreditorit për iniciimin e kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë ndaj aktvendimeve të shkallës së parë dhe të dytë, ndërsa me datën 05.10.2020 pas shqyrtimit të shkresave të lëndës ia ka kthyer Gjykatës Themelore në Prishtinë të njëjtat për kompetencë të më tejme.

Gjykata pas shqyrtimit të pretendimeve të debitorit të paraqitura në prapësim, kundërshtimeve të kreditorit nga përgjigjja në prapësim, shqyrtimit dhe vlerësimit të provave që gjenden në shkresat e lëndës, vërejtjeve sipas aktvendimit të Gjykatës së Apelit dhe duke iu referuar dispozitave të nenit 69 dhe 71 të Ligji Nr. 04/L-139 për Procedurën Përmbartimore, (tutje LPP) dhe nenit 12 par. 2 të Ligjit Nr. 05/L-118 për ndryshimin dhe plotësimin e Ligjit Nr. 04/L-139 Për Procedurën Përmbartimore, gjeti se prapësimi i debitorit është i bazuar dhe se urdhri përmbartimor duhet të anulohet dhe procedura përmbartimore të përfundohet në tërësi për shkaqet si në vijim:

Gjykata vlerëson se në rastin konkret fatura nr.001296 e datës 03.03.2016 në bazë të së cilës është lejuar urdhri për përmbartim, nuk i plotëson kushtet e parapara me nenin 29 dhe nenin 37 të LPP-së.

Sipas nenit 29 par.1 të LPP-së, përcaktohet se *“Përmbartimi me qëllim të realizimit të kërkesës në të holla caktohet edhe në bazë të dokumentit të besueshëm”*, ndërsa me neni 29 par. 3 të LPP-së, përcaktohet se *“Dokumenti i besueshëm është i përshtatshëm për përmbartim po qe se në të është treguar kreditori dhe debitori, si dhe objekti, lloji, shuma dhe koha e përmbushjes së detyrimit monetar “*, ndërsa me nenin 37 të LPP-së, përcaktohet se *“Kur propozimi për përmbartim paraqitet në bazë të dokumentit të besueshëm, mjafton që propozimit t’i bashkëngjitet dokumenti i tillë origjinal apo kopja e tij e vërtetuar sipas ligjit.”*, ndërsa sipas nenit 29 paragrafit 1 nën paragrafit 1.3 të LPP-së fatura është përcaktuar si dokument i besueshëm sipas të cilit mund të caktohet përmbartimi për realizimin e kërkesës në të holla.

Gjykata duke u bazuar në të lartcekurat gjeti se dokumenti - Fatura nr.001296 e datës 03.03.2016 në bazë të së cilës është lejuar propozimi për përmbartim nuk i plotëson kushtet ligjore për të qenë dokument i besueshëm, për faktin se fatura në rastin konkret është lëshuar në mënyrë të njëanshme nga ana e kreditorit dhe nuk është pranuar nga debitori, përkatësisht e njëjta nuk përmban as nënshkrimin e pranuesit – debitorit dhe nuk ka dëshmi se e njëjta është pranuar nga debitori. Andaj, duke qenë se debitori nuk e ka pranuar në mënyrë të rregullt faturën e po ashtu fatura nuk përmban as kohën e përmbushjes së detyrimit monetar, si e tillë e njëjta nuk mund të shërbej si dokument i besueshëm dhe nuk ka tipare të përmbartueshmërisë.

Gjykata vlerëson se në rastin konkret fatura nuk i plotëson kushtet e përcaktuara për zbatimin e përbarimit në bazë të dokumentit të besueshëm edhe për faktin se në propozimin për përbarim nuk është përcaktuar fare afati i përmbushjes së detyrimit, siç parashihet me dispozitën e nenit 40 par 1.2 të LPP-së, i cili përcakton se Propozimi për përbarim në bazë të dokumentit të besueshëm duhet të përmbajë *“kërkesën që organi përbarues ta detyrojë debitorin e përbarimit që brenda afatit prej shtatë (7) ditësh, kurse në kontestet nga raportet ku ekziston kambiali dhe çeku brenda afatit prej tre (3) ditësh, nga dita në të cilën i dorëzohet aktvendimi ta përmbushë detyrimin bashkë me shpenzimet e caktuara”*.

Andaj duke u bazuar në të lartcekurat gjykata vlerëson se në rastin konkret dokumenti i besueshëm, mbi të cilin mbështetet propozimi për përbarim, e mbi bazën e të cilit Përbaruesi privat ka lejuar përbarimin, nuk ka tipare të përbarueshmërisë dhe si rrjedhojë edhe urdhri i lejuar nga ana e përbaruesit duhet të anulohet.

Gjykata në kuptim të nenit 71 par. 1.1 dhe 73 të LPP-së, nenit 12 par. 2 të Ligjit Nr. 05/L-118 për ndryshimin dhe plotësimin e Ligjit Nr. 04/L-139 për Procedurën Përbarimore si dhe nenit 13 par.1 nën par 1.2 të Ligjit nr. 08/L-015 për Gjykatën Komerciale, vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

GJYKATA KOMERCIALE, Dhomat e Shkallës së Parë

Departamenti për Çështje Ekonomike

KPPP.nr.225/22, datë 08.09.2022

Gjyqtari

Hasan Kryeziu

KËSHILLA JURIDIKE: Kundër këtij aktvendimi

palët kanë të drejtë ankese në afat prej shtatë (7) ditëve,

nga dita e pranimit të aktvendimit, në Dhomat e Shkallës së Dytë,

në Gjykatën Komerciale, në Prishtinë, përmes Dhomave të Shkallës së parë të kësaj Gjykate.